

Una Guitarra

Joan Manuel Serrat

Me la van regalar quan em voltaven,
somis dels meus setze anys, encara adolescent;
entre les meves mans que tremolaven,
jo vaig prendre ben fort aquell juguèt.

Vàrem créixer plegats, jo em vaig fer un home;
ella es va anar espatllant al meu costat.
Ara que jo la veig bruta i trencada,
m'adono del molt que l'he estimat.

Primer els amics arriben.
Quan els amics se'n van,
sols queda una guitarra
per fer d'acompanyant.

Ara l'amor arriba.
Després l'amor se'n va.
Sols queda una guitarra
i el seu cant que plora.

Ara sé d'un company que mai no enganya,
que quan m'ompli de goig cantarà amb mi, amb mi;
ja tinc un amic fidel, pobra guitarra:
canta quan canto jo i plora sempre amb mi